

Sayın Yargıtay Başkanım,  
Sayın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcım  
Sayın Yargıtay Başkan vekilim,  
Sayın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcı vekilim,  
Değerli konuklar,  
Değerli meslektaşlarım;

Sizleri saygı ve sevgi ile selamlıyorum.

Görevden ayrılmanın üzüntüsünü, herkese kismet olmayan bugüne ulaşmanın sevincini yaşadığım bu anlamlı günde, bizimle birlikte olup, onur verdiğiniz için sizlere teşekkür ediyor, şükranlarımı sunuyorum.

Hekimhan İlçesinin Ballıkaya Köyü'nün Alaçayır Yaylasında kıl çadırda doğmuşum. Hangi gün ve ayda doğduğumu bilen yoktur. Neyse ki, nüfus yasası sayesinde doğum tarihim 1 Temmuz 1948 olarak belirlendi.

Otlattığım oğlakları kartallara kaptırdığım, çok sayıda oğlak ve kuzunun ölümüne neden olduğum zamanlarda bile bana kızmayan, en büyük emektarım annemi; dikip yetiştirdikleri kavak ağaçlarının parası ile Hukuk Fakültesinde okuduğum babaannemi yani ebemi ve dedemi; öğretmen olarak atandığı ilk görev yerine beni de götüren, İlkokul çağına gelmeden beni okulla tanıştıran, bana okuma alışkanlığı kazandıran, sınıfta tahta cetveli kafamda kıran, öğrenim ve meslek hayatımın şekillenmesinde etkili olan, adını taşıdığım amcam ve kayınpederimi rahmetle anıyorum.

Mesleğin başında, “oğlum Peygamber postuna oturacaksın, unutma” diyerek beni uyaran babamı; ilkokul döneminde bana annelik de yapan kayınvalidemi saygıyla anıyorum.

Üzerimde emekleri bulunan akrabalarımın ve köylülerimden kaybettiklerimizi rahmetle, yaşayanları saygıyla anıyorum.

Lise çağlarında, bir şubat tatilinde, karlı bir kış gününde, Arguvan ilçesinde saat 12:00 de başlayan, gece saat 24:00 de ayaklarımız donmak üzereyken köyümüze varmamızla sonuçlanan, Avşar çayını aşıp yola çıkamadığımız, diz boyu karda bata-çıkı ilerlediğimiz, sis çöktüğü zaman çakılıp kaldığımız, sis dağılınca yürümeye başladığımız, (12) saat süren yolculukta; beni ve arkadaşlarımı yırtıcı hayvanlarla karşılaştırmayan, onlara yem etmeyen, beni daha nice tehlikelerden koruyup-kollayan, esirgeyen, bugünlere ulaştıran, sizlerin huzurunda gönül borçlarımı ödeme olanağı veren Allahıma şükrediyorum, şükrediyorum, şükrediyorum.

Bu yolculukta, el fenerinin ışığını görünce bize seslenen, aramızdaki Avşar çayının üzerinden bohça içinde saç ekmeği atan, bizlere dayanma gücü veren, Kuşu köyünden olan yaşlı amcayı yaşıyorsa saygıyla, yaşamıyorsa rahmetle anıyorum.

2009 yılında, seçim tarihinin 22 Ekim yerine 20 Ekim olarak belirlenmesi nedeniyle aday olamadığım seçimi emeğime kıymayıp sonuçlandırmayan, 22 Ekim'de yapılan seçimde beni Yargıtay Birinci Ceza Dairesi Başkanlığına seçen,

ben bu mesleğe nasıl veda etmeliyim diye düşündüren, daha çok ve Ağustos aylarında da çalışmak zorunda bırakan, 31 Ekim 2012'de, 343 gibi rekor bir oyla beni yeniden Yargıtay Birinci Ceza Dairesi Başkanlığına seçen Yargıtay Büyük Genel Kurulu'nun tüm sayın Başkan ve Üyelerine teşekkür ediyor, şükranlarımı sunuyorum.

Yargıtay Birinci Ceza Dairesini 2012 yılı yüksek başarı ödülüne layık gören sayın Yargıtay Başkanım ve çalışma arkadaşlarına, şahsım ve çalışma arkadaşlarım adına teşekkür ediyor, şükranlarımı sunuyorum.

Devletim ve milletim beni okuttu, yetiştirdi. Bende, bütün gücümle Devlete ve millete hizmet etmeye, ödenmesi gereken bedeli ödemeye çalıştım.

Bir halk ozanı, bir türküsünde, köyünün dağlarını kastederek, “Benim o dağlarda alacağım var” der. Ben de, köyümün oğlak ve kuzu otlattığım dağlarında belki alacağım vardır. Ancak, bu meslekte emeğimin karşılığını aldım. Devletimde ve milletimde alacağım kalmadı diyor, Allah'tan Devletimize ve Milletimize zeval vermemesini diliyorum.

Ne kadar bilgili ve akıllı olursa olsun, kinden uzak, alçak gönüllü ve sevgi dolu bir gönlü olmayan bir insanın, huzursuzluk kaynağı olacağına inanıyorum.

İşte bu duygu ve düşüncelerle, hep dostları olmaya çalıştığım, sevgiyle baktığım üye ve tetkik hakimi arkadaşlarıma, Dairemizdeki iş dumunu zirveden dağın eteklerine çeken süreklilik gösteren özverili çalışmaları nedeniyle; hep aynı duygu ve düşüncelerle yaklaştığım Birinci Ceza Dairesi personeline de, çok yoğun ve hızlı çalışma temposu ile uyum sağlamaları nedeniyle teşekkür ediyorum.

2005 yılında Türk Ceza sisteminin tümüyle değişmesi üzerine, dosyaların geri çevrilmeyip esastan incelenmesi yolunun seçildiği Dairemizde, o sıkıntılı süreçte Üye olarak görev yapan, bizlere güç veren, genç yaşta aramızdan ayrılan değerli kardeşlerim Sezai Akbulut ve Rıdvan Altun'u rahmetle anıyorum.

Mesleğin zorluklarını ve sıkıntılarını benimle birlikte yaşayan, benimle paylaşan sevgili eşim Şenel'e, sevgili çocuklarım Ebru ve Erkut'a teşekkür ediyorum.

Bugün birlikte görevden ayrıldığımız değerli Başkanım Bekir Yıldırım ve sevdiklerine, bundan sonraki yaşamlarında sağlık, mutluluk ve esenlikler diliyorum.

Başta sayın Yargıtay Başkanım olmak üzere, tüm Yargıtay mensuplarına sağlık, mutluluk ve başarılar diliyorum.

Sayın Başkanım,

Değerli konuklar,

Değerli meslektaşlarım;

Sizlere veda ederken, bu anlamlı günümüzde bizimle birlikte olmanızdan duyduğum mutluluğu bir kez daha yineliyor, sizlere saygılarımı ve sevgilerimi sunuyorum. 01.07.2013

Mehmet Yalçın  
Yargıtay Birinci Ceza Dairesi Başkanı